Svet
Evropske unije

Bruselj, 12. junij 2017
(OR. en)

9283/17

ECOFIN 392
UEM 141
SOC 371
EMPL 286
COMPET 389
ENV 488
EDUC 216
RECH 172
ENER 211
JAI 469

DOPIS

Pošiljatelj:	generalni sekretariat Sveta
Prejemnik:	Odbor stalnih predstavnikov/Svet
Št. dok. Kom.:	ST 9230/17 ECOFIN 363 UEM 112 SOC 341 EMPL 256 COMPET 358 ENV 458 EDUC 186 RECH 142 ENER 182 JAI 433 - COM(2017) 501 final
Zadeva:	Priporočilo za PRIPOROČILO SVETA v zvezi z nacionalnim programom reform Belgije za leto 2017 in mnenje Sveta o programu Belgije za stabilnost za leto 2017

V prilogi vam pošiljamo navedeni osnutek priporočila Sveta, ki so ga pregledali in potrdili različni odbori Sveta, temelji pa na predlogu Komisije COM(2017) 501 final.

PRIPOROČILO SVETA

z dne ...

v zvezi z nacionalnim programom reform Belgije za leto 2017

in mnenje Sveta o programu Belgije za stabilnost za leto 2017

SVET EVROPSKE UNIJE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti člena 121(2) in člena 148(4) Pogodbe,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1466/97 z dne 7. julija 1997 o okrepitvi nadzora nad proračunskim stanjem ter o nadzoru in usklajevanju gospodarskih politik[1] in zlasti člena 5(2) Uredbe,

ob upoštevanju priporočila Evropske komisije,

ob upoštevanju resolucij Evropskega parlamenta,

ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta,

ob upoštevanju mnenja Odbora za zaposlovanje,

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-finančnega odbora,

ob upoštevanju mnenja Odbora za socialno zaščito,

ob upoštevanju mnenja Odbora za ekonomsko politiko,

[1] UL L 209, 2.8.1997, str. 1.

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Komisija je 16. novembra 2016 sprejela letni pregled rasti, ki zaznamuje začetek evropskega semestra za usklajevanje ekonomskih politik za leto 2017. Evropski svet je na zasedanju 9. in 10. marca 2017 potrdil prednostne naloge iz letnega pregleda rasti. Komisija je 16. novembra 2016 na podlagi Uredbe (EU) št. 1176/2011 Evropskega parlamenta in Sveta[2] sprejela poročilo o mehanizmu opozarjanja, v katerem Belgije ni opredelila kot ene od držav članic, za katere bo opravljen poglobljeni pregled. Komisija je istega dne sprejela tudi priporočilo za priporočilo Sveta glede ekonomske politike euroobmočja, ki ga je Evropski svet potrdil na zasedanju 9. in 10. marca 2017. Svet je Priporočilo Sveta o ekonomski politiki euroobmočja (v nadaljnjem besedilu: priporočilo za euroobmočje) sprejel 21. marca 2017.[3]

(2) Belgija bi morala kot država članica, katere valuta je euro, in zaradi tesne medsebojne povezanosti gospodarstev v ekonomski in monetarni uniji zagotoviti, da v celoti in pravočasno izvede priporočilo za euroobmočje, ki je izraženo v priporočilih 1 in 2.

(3) Poročilo o državi za Belgijo za leto 2017 je bilo objavljeno 22. februarja 2017. V njem so bili ocenjeni napredek Belgije pri izvajanju priporočil za posamezne države, ki jih je Svet sprejel 12. julija 2016, nadaljnje ukrepanje po priporočilih za posamezne države, sprejetih v prejšnjih letih, in napredek pri doseganju njenih nacionalnih ciljev iz strategije Evropa 2020.

(4) Belgija je 28. aprila 2017 predložila nacionalni program reform za leto 2017 in program stabilnosti za leto 2017. Programa sta bila ocenjena istočasno, da bi se upoštevala njuna medsebojna povezanost.

---

[2] Uredba (EU) št. 1176/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2011 o preprečevanju in odpravljanju makroekonomskih neravnotežij (UL L 306, 23.11.2011, str. 25).

[3] UL C 92, 24.3.2017, str. 1.

(5) Ustrezna priporočila za posamezne države so bila obravnavana pri načrtovanju programov evropskih strukturnih in investicijskih skladov (skladi ESI) za obdobje 2014–2020. Člen 23 Uredbe (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta[4] določa, da lahko Komisija od države članice zahteva, da pregleda svoj partnerski sporazum in ustrezne programe ter predlaga njihove spremembe, kadar je to potrebno za podporo izvajanju ustreznih priporočil Sveta. Komisija je dodatne podrobnosti o tem, kako bo uporabila to določbo, zagotovila v smernicah o uporabi ukrepov za povezovanje uspešnosti skladov ESI z dobrim gospodarskim upravljanjem.

(6) Za Belgijo trenutno veljata preventivni del Pakta za stabilnost in rast ter pravilo glede dolga. Vlada v programu stabilnosti za leto 2017 načrtuje postopno izboljšanje nominalnega salda s primanjkljaja v višini 2,6 % BDP v letu 2016 na –0,1 % BDP v letu 2020. Srednjeročni proračunski cilj, določen kot strukturno uravnotežen proračunski položaj, naj bi bil dosežen do leta 2019. Vendar preračunani[5] strukturni saldo še vedno kaže , da bo imela država v letu 2019 primanjkljaj v višini 0,3 %. Potem ko je dolg sektorja država kot odstotek BDP v letu 2014 dosegel najvišjo vrednost pri približno 107 % BDP ter se nato v letih 2015 in 2016 zmanjšal na približno 106 % BDP, naj bi se v skladu s programom stabilnosti za leto 2017 do leta 2020 zmanjšal na 99 %. Makroekonomski scenarij, na katerem temeljijo te proračunske projekcije, je verjeten. Vendar ukrepi, potrebni za doseganje ciljev glede primanjkljaja od leta 2018 naprej, niso bili opredeljeni, kar v skladu s pomladansko napovedjo Komisije iz leta 2017 in ob nespremenjenih politikah prispeva k predvidenemu poslabšanju strukturnega salda v letu 2018.

---

4 Člen 23 Uredbe (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o skupnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu, Evropskem kmetijskem skladu za razvoj podeželja in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo, o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006 (UL L 347, 20.12.2013, str. 320).

5 Ciklično prilagojeni saldo brez enkratnih in drugih začasnih ukrepov, ki ga je Komisija preračunala z uporabo skupno dogovorjene metodologije.

(7) Komisija je 22. maja 2017 izdala poročilo v skladu s členom 126(3) PDEU, ker Belgija v letu 2016 ni dosegla zadostnega napredka pri izpolnjevanju referenčnega merila glede zmanjšanja dolga. V poročilu je bilo po oceni vseh relevantnih dejavnikov ugotovljeno, da bi bilo treba merilo dolga šteti za trenutno izpolnjeno. Hkrati bi bilo treba v letu 2017 sprejeti dodatne fiskalne ukrepe, da bi se v letih 2016 in 2017 skupaj zagotovila splošna skladnost s prilagoditveno potjo za dosego srednjeročnega proračunskega cilja.

(8) Program stabilnosti za leto 2017 kaže, da je učinek izrednega pritoka beguncev in z varnostjo povezanih ukrepov na proračun v letih 2016 in 2017 znaten, ter vsebuje ustrezne podatke o obsegu in naravi teh dodatnih proračunskih stroškov. Po mnenju Komisije so upravičeni dodatni odhodki v letu 2016 znašali 0,08 % BDP za izredni pritok beguncev in 0,05 % BDP za varnostne ukrepe. Za leto 2017 je dodatni učinek z varnostjo povezanih ukrepov v primerjavi z letom 2016 trenutno ocenjen na 0,01 % BDP. Določbe členov 5(1) in 6(3) Uredbe (ES) št. 1466/97 upoštevajo te dodatne odhodke, saj sta pritok beguncev in resnost teroristične grožnje izredna dogodka, njun vpliv na belgijske javne finance je znaten in njihova vzdržnost ne bo ogrožena, če se dovoli začasni odklon od prilagoditvene poti za dosego srednjeročnega proračunskega cilja. Zato je bila zaradi dodatnih stroškov v zvezi z begunci in varnostjo zahtevana prilagoditev za dosego srednjeročnega proračunskega cilja za leto 2016 znižana. Za leto 2017 bo končna ocena opravljena spomladi 2018, tudi glede upravičenih zneskov, in sicer na podlagi zabeleženih podatkov, ki so jih predložili belgijski organi.

(9) Svet je 12. julija 2016 Belgiji priporočil, naj v letu 2017 doseže letno fiskalno prilagoditev v višini vsaj 0,6 % BDP, da bi se približala srednjeročnemu proračunskemu cilju. Na podlagi pomladanske napovedi Komisije iz leta 2017 obstaja v letu 2017 tveganje določenega odklona od te zahteve. Vendar v letih 2016 in 2017 skupaj še vedno obstaja tveganje znatnega odklona od prilagoditvene poti za dosego srednjeročnega proračunskega cilja. Ta zaključek se ne bi spremenil, tudi če se učinek izrednega pritoka beguncev in varnostnih ukrepov na proračun pri tej zahtevi ne bi upošteval.

(10) V letu 2018 naj bi se Belgija glede na svoj fiskalni položaj in zlasti raven dolga z dodatno prilagoditvijo približala srednjeročnemu proračunskemu cilju strukturno uravnoteženega proračunskega položaja. V skladu s skupno dogovorjeno prilagoditveno matriko v okviru Pakta za stabilnost in rast prilagoditev pomeni zahtevo po nominalni stopnji rasti neto primarnih javnofinančnih odhodkov[6], ki v letu 2018 ne presega 1,6 %. To bi ustrezalo letni strukturni prilagoditvi v višini vsaj 0,6 % BDP. Ob nespremenjenih politikah obstaja v letu 2018 tveganje znatnega odklona od te zahteve. Po napovedi Belgija v letih 2017 in 2018 na prvi pogled ne bo izpolnjevala pravila glede dolga. Na splošno Svet meni, da bodo od leta 2017 potrebni dodatni ukrepi, da bi Belgija izpolnila določbe Pakta za stabilnost in rast. Vendar bi bilo treba v skladu z Uredbo (ES) št. 1466/97 pri oceni proračunskih načrtov in rezultatov upoštevati proračunski saldo države članice glede na ciklične pogoje. Kot je navedeno v sporočilu Komisije o evropskem semestru za leto 2017, priloženem tem priporočilom za posamezne države, bo treba pri oceni osnutka proračunskega načrta za leto 2018 in poznejši oceni proračunskih rezultatov za leto 2018 ustrezno upoštevati cilj glede fiskalne naravnanosti, ki prispeva tako k okrepitvi trenutnega okrevanja kot tudi k zagotavljanju vzdržnosti javnih financ Belgije. Pri tem Svet ugotavlja, da namerava Komisija izvesti splošno oceno v skladu z Uredbo (ES) št. 1466/97, zlasti glede na ciklično situacijo v Belgiji.

[6] Neto javnofinančne odhodke sestavljajo vsi javnofinančni odhodki brez odhodkov za obresti, odhodkov za programe Unije, v celoti izravnanih s prihodki iz skladov Unije, in nediskrecijskih sprememb pri odhodkih za nadomestila za brezposelnost. Nacionalno financirane bruto investicije v osnovna sredstva so zglajene na obdobje 4 let. Diskrecijski ukrepi na strani prihodkov ali zakonsko določena povečanja prihodkov so vračunani. Enkratni ukrepi na strani prihodkov in na strani odhodkov so pobotani.

(11) V zvezni državi, kot je Belgija, kjer je bil velik del pristojnosti za odhodke prenesen na podnacionalne vlade, je učinkovito usklajevanje proračuna bistvenega pomena. Za izboljšanje notranjega usklajevanja ter prenos Pogodbe o stabilnosti, usklajevanju in upravljanju v ekonomski in monetarni uniji („fiskalni pakt“) so zvezna vlada ter regionalne in občinske vlade leta 2013 sklenile sporazum o sodelovanju, da bi opredelile skupne in posamezne večletne fiskalne poti, ki naj bi jih spremljal visoki svet za finance. Vendar v okviru tega procesa ni bil dosežen uradni dogovor o fiskalnih poteh in niso bili vzpostavljeni zadostni zaščitni ukrepi glede nadzorne vloge visokega sveta za finance. To pomanjkanje usklajenosti glede skupnih prizadevanj ovira državo pri približevanju srednjeročnemu cilju iz programa stabilnosti za leto 2017.

(12) Kljub potencialu za dolgoročno spodbujanje rasti so javne naložbe glede na evropske standarde zelo nizke, zlasti v razmerju do skupnih javnofinančnih odhodkov. Javni kapital je nizek, poslabšala pa se je tudi kakovost javne infrastrukture. Glede na zelo stroge proračunske omejitve na vseh ravneh države je ohranitev zadostnega manevrskega prostora za naložbe odvisna od prestrukturiranja sestave skupnih javnofinančnih odhodkov, in sicer s povečanjem učinkovitosti javnih služb in politik ter omejitvijo hitrega povišanja za nekatere odhodkovne postavke.

(13) Belgija je zelo napredovala pri reformi sistema določanja plač. Sprememba zakona o pogajanjih o plačah iz leta 1996 je namenjena zaščiti povečanja stroškovne konkurenčnosti, doseženega z nedavnimi prizadevanji za upočasnitev rasti plač. Bolj konzervativne osnovne projekcije in vključene predhodne prilagoditve izračuna plačne norme pomenijo, da reformirani okvir prispeva k izboljšanju stroškovne konkurenčnosti Belgije glede na ključne trgovinske partnerje v euroobmočju. Poleg tega reforma zagotavlja več jamstev, da bodo vladni ukrepi za znižanje neplačnih stroškov dela dejansko koristili stroškovni konkurenčnosti, in razširja vlogo vlade pri preprečevanju negativnih trendov na področju stroškovne konkurenčnosti zaradi pretirane inflacije. Okvir za kolektivna pogajanja določa, da socialni partnerji, zastopani v osrednjem svetu za gospodarstvo, pozorno spremljajo trende na področju plač in produktivnosti ter druge dejavnike stroškovne in nestroškovne konkurenčnosti. Glede na to, da je praksa usklajevanja razvoja plač z inflacijo v številnih sektorjih še vedno pogosta, in glede na vedno večjo inflacijsko vrzel med Belgijo in njenimi sosedami se bodo spremembe stroškov dela na enoto še naprej pozorno spremljale v okviru evropskega semestra.

(14) Pri delovanju trga dela je bil dosežen določen napredek. Višja upokojitvena starost in dodatne omejitve glede predčasnega upokojevanja spodbujajo starejše, da ostanejo v delovnem razmerju ali se vrnejo na delovno mesto. Postopno zmanjšanje davčnega primeža je prispevalo k povišanju stopnje zaposlenosti. Število novih delovnih mest se je vztrajno povečevalo, in sicer na podlagi gospodarske rasti in večje stroškovne konkurenčnosti. To odraža tudi zmanjšanje davčne obremenitve dela in upočasnitev rasti plač, zaradi česar se je izboljšala konkurenčnost belgijskih družb v smislu stroškov dela. Kljub temu še vedno obstajajo številne strukturne pomanjkljivosti. Stopnja prehoda iz brezposelnosti ali neaktivnosti v zaposlitev je nizka, na skupno stopnjo zaposlenosti pa še vedno negativno vplivajo slabi rezultati posameznih skupin. Te vključujejo nizko usposobljene osebe, mlade, starejše delavce in osebe z migrantskim ozadjem, kot so delavci, rojeni zunaj EU, ali migranti druge generacije. Za osebe z migrantskim ozadjem, tudi ob upoštevanju drugih značilnosti posameznikov, so rezultati na področju zaposlovanja med najslabšimi v Uniji. Zlasti za osebe, rojene zunaj EU, je vrzel v zaposlenosti največja v Uniji: njihova stopnja zaposlenosti je v starostni skupini od 20 do 64 let v letu 2016 znašala 49,1 % v primerjavi z 70,2 % za osebe, rojene v EU, medtem ko je bila za ženske, rojene zunaj EU, še nižja (39,1 %). V letu 2015 je delež ljudi, ki jim grozi revščina in socialna izključenost, znašal 50,7 % za osebe, rojene zunaj EU, za osebe, rojene v EU, pa 17 %. Te znatne razlike v zaposlenosti med posameznimi skupinami prebivalstva še naprej povzročajo kronično premajhno izkoriščenost delovne sile. Čeprav so trenutne regionalne reforme shem spodbud za zaposlovanje namenjene racionalizaciji in prilagoditvi sistema, bi bilo treba redno spremljati stroškovno učinkovitost sprejetih političnih odločitev. Nekatere značilnosti politik za ciljne skupine bi lahko namreč imele nepričakovane in premestitvene učinke. Za učinkovitost ciljno usmerjenih politik sta pomembna tudi usklajevanje in komunikacija med različnimi ravnmi politik in na posameznih ravneh. Davki, vključno s prispevki za socialno varnost za nižje plače ter odvzemom socialnih prejemkov in nadomestil ob vstopu na trg dela ali povečanju števila delovnih ur, lahko povzročijo neaktivnost in ustvarijo pasti nizkih plač.

(15) Določen napredek je bil dosežen pri reformah izobraževanja in usposabljanja za izboljšanje enakosti, ključnih kompetenc in kakovosti izobraževanja. Vendar se je kljub povprečno dobrim rezultatom, primerjanim na mednarodni ravni, delež najuspešnejših med 15-letnimi dijaki zmanjšal, delež dijakov s slabimi rezultati pa povečal. Poleg tega so razlike v izobraževanju, povezane s socialno-ekonomskim ozadjem, nad povprečjem Unije in OECD. Razlika v uspešnosti glede na migrantsko ozadje je prav tako velika, pri čemer je druga generacija tudi ob upoštevanju socialno-ekonomskega ozadja le nekoliko uspešnejša od prve. Zato bo odpravljanje razlik v izobraževanju zahtevalo širok odziv politike, ki presega izobraževalni sistem. Izziv v zvezi z enakostjo bo še večji zaradi močne rasti števila učencev, zlasti tistih z migrantskim ozadjem (njihov delež se je povečal s 15,1 % v letu 2012 na 17,7 % v letu 2015). Poleg tega se Belgija sooča s pomanjkanjem učiteljev in učitelji niso vedno dobro pripravljeni ali opremljeni za soočenje z vse bolj raznoliko šolsko populacijo. Glavni razlogi so težave pri privabljanju najustreznejših študentov in kandidatov za ta poklic, visoka stopnja izstopa učiteljev začetnikov in nerazpoložljivost deleža učiteljev za poučevanje. Poleg tega je začetno usposabljanje učiteljev v Belgiji razmeroma kratko in trenutno traja tri leta. Reforme izobraževanja in usposabljanja so ključnega pomena za izboljšanje udeležbe nizko usposobljenih mladih na trgu dela in podpiranje prehoda na gospodarstvo, ki temelji na znanju.

(16) Nestroškovno razsežnost konkurenčnosti je še vedno treba izboljšati. V zvezi s tem so bistvene večja produktivnost in širše naložbe v dejavnosti, ki temeljijo na znanju, zlasti za sprejemanje digitalnih tehnologij. Čeprav je javni raziskovalni sistem zelo kakovosten, bi bilo za boljše rezultate na področju inovacij potrebno večje širjenje znanja v manj produktivnih sektorjih. Vse zvezne enote priznavajo to potrebo, pri čemer so v zadnjih letih sprejele različne strategije in ukrepe za spodbujanje inovacij. Vendar bi bilo za pospešitev tega razvoja mogoče storiti več za izboljšanje okvirnih pogojev za inovacije. Poleg tega se zdi, da bi bilo mogoče povečati učinkovitost in uspešnost javne podpore za raziskave in inovacije v Belgiji, zlasti pri ocenjevanju možnih učinkov izrivanja in nadaljnji poenostavitvi celotnega sistema.

(17) Omejen napredek je bil dosežen pri odpravi omejitev za poslovanje in ustanavljanje v maloprodajnem sektorju. Po šesti državni reformi, s katero so bile pristojnosti za ustanavljanje v maloprodajnem sektorju prenesene na regije, so bili sprejeti novi regionalni zakoni, ki so poenostavili upravni postopek za izdajo dovoljenja. Vendar si je nekatere določbe mogoče razlagati zelo različno, kar lahko privede do neupravičenih ovir za vstop na trg. Maloprodajne cene so še naprej višje kot v sosednjih državah članicah, pri čemer presegajo raven, ki bi jo bilo mogoče pojasniti z višjimi stroški dela. Potrebna bi bila celovita strategija za reševanje teh vprašanj, da bi se zagotovilo, da imajo lahko potrošniki koristi od konkurenčnega trga in nižjih cen.

(18) Visoka stopnja regulacije v mrežnih dejavnostih in nekaterih poklicnih storitvah omejuje konkurenco v Belgiji, zlasti za nepremičninske posrednike, arhitekte in računovodje. Ovire poleg drugih zahtev vključujejo omejitve glede delničarstva in pravne oblike podjetij za arhitekte, pravila o nezdružljivosti, ki prepovedujejo istočasno izvajanje katere koli druge gospodarske dejavnosti za vse vrste računovodskih poklicev, omejitve dostopa nepremičninskih posrednikov do poklica ter omejitve glede pravic delničarjev in glasovalnih pravic. Zmanjšanje takih ovir bi lahko ustvarilo intenzivnejšo konkurenco, kar bi omogočilo dostop do trga več podjetjem in prineslo koristi za potrošnike v smislu nižjih cen. Komisija je januarja 2017 predstavila sveženj ukrepov za odpravo ovir na trgu storitev. Ta sveženj vključuje različna priporočila Belgiji za reforme za obravnavanje teh izzivov.

(19) Ena od največjih naložbenih vrzeli je v prometnem omrežju. Problem prometnih zastojev ob prometnih konicah postaja vse večji, kar zmanjšuje privlačnost države za tuje vlagatelje ter pomeni velike gospodarske in okoljske stroške. Belgija ima tudi resne težave z onesnaženostjo zraka in naj ne bi izpolnila cilja 15-odstotnega zmanjšanja emisij toplogrednih plinov do leta 2020 glede na vrednosti iz leta 2005, najverjetneje pa bo ob uporabi obstoječih določb o prožnosti izpolnila svoje zaveze v skladu s podnebno zakonodajo Unije. Najnujnejša izziva sta nadgradnja osnovne železniške in cestne prometne infrastrukture ter vzpostavitev povezav med glavnimi gospodarskimi središči. Hkrati je pomembno zmanjšati zastoje ob prometnih konicah z izboljšanjem storitev javnega prevoza, optimizacijo upravljanja prometa ter odpravo izkrivljanj trga in negativnih davčnih spodbud, kot je ugodna obravnava za službene avtomobile. Dodaten izziv je povezan z ustreznostjo domače proizvodnje energije in zanesljivosti oskrbe na splošno. Nenačrtovane začasne prekinitve delovanja več jedrskih objektov so vzbujale skrb glede uravnoteženja povpraševanja in ponudbe električne energije, stalno spreminjanje časovnice za postopno dokončno zaprtje jedrskih objektov pa še naprej ustvarja ozračje, ki ni spodbudno za dolgoročne investicijske odločitve. Čeprav so se kratkoročna tveganja za oskrbo zmanjšala, zlasti s povečanjem strateške rezerve, in čeprav je bil dosežen določen napredek pri izboljšanju medsebojnih povezav, so potrebe po naložbah še vedno znatne. Za razvoj upravljanja povpraševanja so poleg nadaljnje okrepitve medsebojnih povezav potrebna tudi pametna omrežja. Glede na to, da projekti v energetskem sektorju zahtevajo veliko časa za izvedbo, in glede na velike potrebe po nadomestnih zmogljivostih v naslednjem desetletju bo potrebno hitro ukrepanje, zlasti v obliki ustreznega pravnega okvira, ki med drugim spodbuja tudi razvoj prilagodljivih zmogljivosti (tj. proizvodnje, skladiščenja in upravljanja povpraševanja).

(20) Belgija je dosegla določen napredek pri reformi davčnega sistema, zlasti s preusmeritvijo davkov z dela na druge davčne osnove, kar bo postopoma zmanjšalo davčni primež stroškov dela. Davki na delo, vključno s prispevki za socialno varnost, se bodo v obdobju 2016–2020 postopoma znižali. Učinki tekoče davčne reforme postajajo vidni. Kljub temu davčni sistem ostaja zapleten, saj prihaja do erozije davčnih osnov zaradi posebnih oprostitev, olajšav in znižanih stopenj. Nekatere med njimi povzročajo izgube prihodkov, gospodarska izkrivljanja in veliko upravno breme. Zdi se, da preusmeritev davkov ni nevtralna s proračunskega vidika, saj je bilo zmanjšanje davčne obremenitve dela le delno izravnano s povišanjem drugih davkov, tudi davkov na potrošnjo. Davčni sistem bi bilo mogoče še precej izboljšati z nadaljnjo razširitvijo davčne osnove, kar bi omogočilo nižje zakonsko določene davčne stopnje in manj izkrivljanj. Obstaja tudi znaten potencial za „zeleno“ preusmeritev davkov, ki med drugim izhaja iz ugodne davčne obravnave službenih vozil in kartic za nakup goriva, ki ovirajo nadaljnji napredek pri preprečevanju prometnih zastojev, onesnaževanja in emisij toplogrednih plinov. Vlada predvideva spremembe sistema službenih avtomobilov, vendar bodo okoljske koristi te reforme verjetno omejene.

(21) V okviru evropskega semestra 2017 je Komisija izvedla izčrpno analizo ekonomske politike Belgije in jo objavila v poročilu o državi za leto 2017. Prav tako je ocenila program stabilnosti za leto 2017 in nacionalni program reform za leto 2017 ter ukrepanje po priporočilih, ki jih je Belgija prejela v prejšnjih letih. Glede na to, da je treba okrepiti splošno ekonomsko upravljanje Unije z vključitvijo prispevka na ravni Unije v prihodnje nacionalne odločitve, Komisija pri tem ni upoštevala le pomena teh programov za vzdržno fiskalno in socialnoekonomsko politiko v Belgiji, ampak tudi njihovo skladnost s pravili in smernicami Unije.

(22) Svet je ob upoštevanju te ocene preučil program stabilnosti za leto 2017, njegovo mnenje[7] pa je izraženo zlasti v priporočilu 1 –

[7] V skladu s členom 5(2) Uredbe Sveta (ES) št. 1466/97.

PRIPOROČA, da Belgija v letih 2017 in 2018 ukrepa tako, da:

1. Nadaljuje z znatnim fiskalnim naporom za leto 2018 v skladu z zahtevami preventivnega dela Pakta za stabilnost in rast, ob upoštevanju potrebe po okrepitvi trenutnega okrevanja in zagotavljanju vzdržnosti javnih financ Belgije. Uporabi nepričakovane prihodke, kot so prihodki iz prodaj premoženja, za hitrejše zmanjševanje deleža dolga sektorja država. Se dogovori o izvršljivi razporeditvi fiskalnih ciljev na vseh ravneh države in zagotovi neodvisno spremljanje javnih financ. Odpravi izkrivljajoče davčne odhodke. Izboljša sestavo javnofinančnih odhodkov, da bi omogočila infrastrukturne naložbe, med drugim tudi v prometno infrastrukturo.

2. Zagotovi, da imajo najbolj prikrajšane skupine, tudi osebe z migrantskim ozadjem, enake možnosti za udeležbo v kakovostnem izobraževanju, poklicnem usposabljanju in na trgu dela.

3. Spodbuja naložbe v dejavnosti, ki temeljijo na znanju, zlasti z ukrepi za okrepitev sprejemanja digitalnih tehnologij, in širjenje inovacij. Poveča konkurenco na trgih poklicnih storitev in v maloprodajnem sektorju ter okrepi tržne mehanizme v mrežnih dejavnostih.

V Bruslju,

Za Svet
Predsednik